

Cesta za objavovaním krás Paríža a kláštora Mont Saint - Michel

O tom, aká je Paríž úžasná metropola, ste už určite veľa počuli, no mali ste niekedy možnosť presvedčiť sa o tom na vlastnej koži? Nám dvom a ďalším 43 spolužiakom bola táto úžasná skúsenosť umožnená vďaka našej škole a páňovi profesorovi Gajdošovi. Preto by sme vám chceli aspoň trochu priblížiť naše zážitky a dojmy.

Plní očakávania, čo si pre nás ešte neznáme a obrovské veľkomesto pripraví, sme sa na pár dní rozlúčili s našou rodnou zemou a vycestovali za dobrodružstvom krížom cez Európu. Naše životy mali v rukách dvaja šoféri z Bardejova (Jozef a Andrej), o odborný a pestrý výklad sa starala skúsená sprievodkyňa z Martina (pani Katka) a úlohu dozorcov si rozdelili naši páni profesori (Gajdoš a Topor). Možno neviete, ale v jednom z nich drieme talent dirigenta. Ukázalo sa to najmä vtedy, keď sa snažil zo študentov vytvoriť „francúzske“ spevácke teleso počas cesty autobusom. Ak hádate prvého z menovaných, nášho francúzštinára, nemýlite sa.

Po dlhej a náročnej ceste sme sa ocitli pred bránami Paríža v skorých ranných hodinách, a tak sme mali možnosť vidieť ho kúpať sa v záplave jesenných slnečných lúčov. Ani nám sa nevyhla každodenná chaotická dopravná situácia, ktorá je postrachom pre všetkých vodičov a spôsobuje zápchy na najväčších dopravných tepnách Paríža. Cestou k Eiffelovke nás sprevádzali mostami prepojené brehy rieky Seiny. Už z diaľky sme boli ohromení monumentálnosťou tejto najnavštevovanejšej pamiatky Francúzska. Našu pozornosť (eurá) sme upriamili na nelegálnych predavačov suvenírov afrického pôvodu, s ktorými sme sa dohodorili našim materinským jazykom. Snáď každého prekvapilo, keď počul, ako černosi v centre Paríža vykrikujú „zadarmo“, potom povedia „päť za jedno“ (5 malých eiffeloviek za 1 euro) a ako nás oslovujú „ruská mafia“, neustále spomínajúc meno speváčky Lady Gaga (?). Pri pohľade z 300 metrov vysokej veže sa nám zdalo, že celé mesto máme ako na dlani, je však také veľké, že aj dve by bolo treba. Táto rozhľadňa bola jediným miestom, z ktorého bolo možné vidieť všetky pamätihodnosti, historické budovy, davy turistov z celého sveta a lode plaviace sa po rieke. Ďalším výnimočným zážitkom, ktorý nás trochu vyľakal, keďže situácia v Paríži nebola a stále nie je najbezpečnejšia, bola akási mobilizácia špeciálnych policajných jednotiek s ochrannými štítmami a obuškami v rukách. V čase, keď sme svoju pozornosť upriamovali na jedinečnosť Víťazného oblúka a pozorne počúvali výklad pani sprievodkyne, zo všetkých strán sa začali ozývať ohlušujúce sirény. V tej chvíli nám hlavou vírili rôzne myšlienky. Útok teroristov? Našťastie, išlo „iba“ o demonštráciu zdravotníkov pred Elyzejským palácom (sídlo prezidenta). Prvý deň sme zakončili návštevou najväčšieho a najznámejšieho múzea, ktorým je nepochybne Louvre. Žiaľ, Toma Hanksa alias Dr. Roberta Langdona sme nestretli, no zato sme zistili, že sa tu dá veľmi ľahko zablúdiť.

Ďalší deň naša exkurzia smerovala na zámok Versailles. Boli sme nemilo, naozaj nemilo prekvapení, keď sme zamestnancov zámku pristihli pri ich „oblúbenej“ činnosti – štrajkovaní. Dozvedeli sme sa, že to nie je vôbec výnimočné ani tu, ani v iných inštitúciách. Zamestnanci vo Francúzsku sú ochotní vyjsť do ulíc a štrajkovať akýmkoľvek spôsobom v akomkoľvek počasí aj každý týždeň. Chvilu čakania sme si skrátili prehliadkou záhrad patriacich k zámku. Historickú atmosféru dopĺňala dobová hudba. Vďaka tejto kombinácii sme sa mohli vrátiť v čase do obdobia, keď sa po týchto chodníčkoch prechádzala napríklad taká Mária Antoinetta. Následne, keď vedenie zámku štrajkujúcim pravdepodobne ustúpilo, sme mohli absolvovať aj dlho očakávanú prehliadku interiéru.

Nemôžeme nespomenúť i supermodernú mrakodrapovú štvrť La Défense, ktorú sme navštívili v popoludňajších hodinách a ktorá veľmi kontrastuje s historickou časťou Paríža. Nachádza sa tu nová verzia Víťazného oblúka, tzv. Okno do sveta alebo Veľká archa, ktorá je asi dvakrát väčšia ako Napoleonov 50 metro vysoký Víťazný oblúk. Prijemným zakončením dňa bola večerná plavba loďou po Seine, ktorá nám poskytla nezabudnuteľný pohľad na osvetlené historické budovy i mosty, pričom čerešničkou na torte bola svetelná show madam Eiffelovky, ktorá sa rozkmitala vo chvíli, keď sme plávali popri nej. Zážitok, ktorý nás veľmi chytil za srdce bola nočná jazda po najznámejšej a večne

žijúcej ulici Champs -Elysées. Typickú francúzsku atmosféru dopíňal aj náš šofér Dj Jožko viacnásobným púšťaním piesne Aux Champs-Élysées a ako bonus nás niekoľkokrát povozil po najväčšom kruhovom objazde, uprostred ktorého sa nachádza už spomínaný Víťazný oblúk.

Na tretí deň naša cesta za poznaním smerovala mimo ulíc Paríža. Absolvovali sme asi 350 kilometrov dlhú cestu cez Normandiu na severné pobrežie Bretónska, kde sa nachádza kláštor Mont Saint- Michel. Pre tento rovinatý kraj na okraji francúzskej kotliny je charakteristický chov úžitkových zvierat – oviec, kráv a koní. Kláštor je výnimočný najmä pre miesto, kde je postavený. Jeho základy stoja na malom ostrove uprostred šireho mora. Nebezpečná je tu najmä rýchlosť prílivu – 1 m/s. Žiaľ, nemali sme možnosť presvedčiť sa o tom na vlastné oči. Navyše, stále pršalo, aj preto sme toto miesto sme opúšťali s miernym pocitom sklamaní.

Vzhľadom na to, že autobus musel mať povinnú 9-hodinovú prestávku pred odjazdom na Slovensko, celý (štvrtý a posledný) deň sme chodili po vlastných a nasávali atmosféru parížskych ulíc. Prechádzali sme okolo viacerých významných a nádherných budov. Asi najviac nás dostala svojou veľkosťou a duchovnosťou katedrála Notre-Dame, ktorá je postavená na ostrove L' Ile de la Cité a je známa vďaka románu Victora Huga Chrám matky Božej v Paríži. Na námestí pred ňou je vyznačený tzv. nultý bod Paríža. Vraví sa, že kto naň stúpi, určite sa sem ešte raz vráti. Každý z nás v kútiku duše verí, že je to pravda. Metrom sme sa presunuli k bazilike Sacré-Coeur, nachádzajúcej sa na najvyššom vrchu Paríža, ktorý sa volá Montmartre. Výhľad odtiaľto na mesto konkuruje pohľadu z Eiffelovej veže. Poslednou šancou minúť finančné zásoby na suveníry bolo Námestie umelcov s príľahlými uličkami.

Počas nášho pobytu v Paríži sme stretli množstvo ľudí - cudzincov, ale i domácich. Pozoruhodnou zložkou mesta sú jeho obyvatelia. Vždy elegantní, s nádychom francúzskeho šarmu, s osobitým vkusom pre módu a dokonalou vizážou sa neustále ponáhľajú za svojim cieľom. Toto mesto na Seine je nevyčerpatelným zdrojom námetov pre umelcov, vždy sa tu deje niečo zaujímavé, vzrušujúce a život sa tu nikdy nezastaví. Tak ako si potrpia na svoj vzhľad, potrpia si aj na zdvorilý pozdrav „bonjour“. Sú priateľskí nielen k svojim, ale aj k turistom. No ako všade na svete, aj tu existujú výnimky.

Všetko má svoj začiatok a koniec. Okrem tisícov fotiek si každý z nás odniesol kúsok Paríža aj vo svojom srdci. Mesto svetiel v nás zanechalo množstvo pocitov, myšlienok a zážitkov. Hovorí sa, že všade dobre, doma najlepšie, ale v prípade Paríža to nie je celkom pravda. Avšak láska k blízkym a „túžba“ po škole nás prinútili vrátiť sa domov.

Veronika Dvorská, Katka Gažová, II. A
Gymnázium Púchov

